

Autor: Juan del Encina

Títol: Hoy comamos y bebamos

Estil/moviment artístic: Renaixement

Cronologia: Segles XV-XVI

Tímbrica: conjunt vocal i instrumental 4 veus (sorprà-contraterror alt-tenor-contratenor baix)

Com sentim en aquesta interpretació, al Renaixement era possible que instruments doblassin les veus.

En aquest versió, distingim instruments de corda (violes de gamba i viola de mà ->vihuela» en castellà), instruments de vent (baixó, sacabutx, cromorn) i instruments de percussió (pandereta, pandero)

Gènere: Villancet (villancico): gènere vocal de caràcter popular (en el text i sovint en la melodia) sovint profà i amb una estructura on alternen tornades i cobles. Es cantava sovint després de la representació d'una «ègloga» (diàleg sobre amor entre pastors). El caràcter popular es combina amb un to cortesà gràcies a l'estil interpretatiu polifònic.

Textura: homofònica. La melodia aguda predomina sobre les altres.

Estructura. Forma: Virelai. Alternen tornades i cobles. En aquest cas, la lletra de les tornades també va canviant. La tornada té tres versos. Les cobles, amb una melodia distinta, consten de 4 versos dividits en dues parts (mudança) i tres versos (volta) amb la melodia de la tornada que acaben amb un vers «que mañana ayunaremos» que dona la entrada a la nova tornada:

Tornada (A)

Cobla:

- mudança 1 (B)

- mudança 2 (B)

- volta (A)

Tempo: ràpid

Dinàmica: Les tornades són interpretades per totes les veus i els instruments, així que sonen més fortes.

Ritme: ternari, marcat i sincopat. Juan del Encina sol emprar un ritme ternari pels villancicos de caràcter burlesc o festiu. La peça té aire de dansa. La combinació de figures (dues negres + dues blanques) produeix un efecte de tensió; sembla que hi ha una seqüència de un compàs binari + dos ternaris)

Melodia: la melodia aguda destaca sobre les altres. És de caràcter popular i alegre. Sovint avança per graus conjunts i un àmbit reduït de cinquena. És sil·làbica, sense ornamentacions.